

нитѣ. Архангелогородскій и Вологодски полкове се впус-
нажли съ чюдна смѣлость къмъ редута ; тѣ минавали изъ
една батарея въ друга ; приближавали се до редута ; ето
— оставатъ само 150 стѣпки ; но тѣ не се спирали
ни минута. Тѣ се хвърлили напрѣдъ съ оглушающия викъ
урра и заглушили дору рева на топоветѣ и трѣска
на пушкитѣ. Дошли до единъ рѣтъ, отъ който трѣбвало
да се спуснатъ прѣзъ трапа за да се възмъкнатъ върху
самата височина, гдѣто билъ прочутии Гривицки редутъ.
Това било направено за единъ мигъ. Страшнii редутъ
билъ въ русски рѣцѣ.

Ромѣнскитѣ войски тоже взели участие въ този
щурмъ и въ прѣвзиманъето на Гривицкия редутъ. Тѣ тоже
показали забѣлѣжителна храбрость и постоянство.

Въ самия редутъ кипналъ новъ бой, ново кланье ;
руситѣ исклали всички турци, които се опирали и не
искали да се прѣдадѣтъ. Мнозина избѣгнали ; рускитѣ
войници ги подгонили ; но градъ отъ коршуми и картечи
покрилъ нападателитѣ, които трѣбвало да се откажѣтъ
отъ по-далечно гоненъе. Нападанъето (т. е. щурма) върху
Гривицкия редутъ се продължавало до 8 часа вечеръта,
т. е. траяло всичко петъ часа. Но съ това побѣдата още
не била осигорена ; канонадата се продължавала цѣла
нощъ. Турскитѣ гранати се сипяли въ редута и всички
мѣста били испосѣборени. Рускитѣ солдати падали убити
— така както сѣно подъ косата. Причината на това било
мастерското построение споредъ военнитѣ правила на слѣ-
дующия редутъ. Въ случай на завземанъе първия, вторий
турски редутъ билъ издигнатъ така що турцитѣ можали
да стрѣлятъ, безъ да може да имъ врѣди неприятельтъ.

Въ редута били взети петъ круповски топа, масса
снаряди и патрони, двѣ знамена, още не снети отъ то-
поветѣ. Но за това и загубитѣ на руската войска били
доволно голѣми : имало около хилядо убити и ранени.
Ромѣнитѣ сѣщо имало не малки загуби.